

РЕШЕНИЕ

№ 1347

гр. София, 12.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в публично заседание на 16.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **8595** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. с чл. 162-166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ вр. чл. 195б от Закона за водите /ЗВ/.
Образувано е по жалба на „Напоителни системи“ ЕАД, ЕИК –[ЕИК], подадена чрез адв. Г., срещу АУПДВ № 44/15.07.2025 г., издаден от директора на Б. дирекция „И. район“ [населено място].
Релевират се доводи за нищожност, респ. за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Твърди се, че АУПДВ е издаден в разрез с влязло в сила решение на АССГ, потвърдено от ВАС, поради което на основание чл. 177, ал. 2 от АПК се явява нищожен. Изтъква се, че дружеството не е било уведомено надлежно за започване на производството по съставяне на акта, като не е получило уведомление затова преди съставяне на Констативен протокол № Т-2 от 09.06.2025 г. На следващо място се посочва, че в нарушение на чл. 35 и 36 АПК административният орган не е изяснил спорните обстоятелства и не е събрал съответните доказателства преди издаването на ИАА. Оспорва се и изводът, че в конкретния случай е приложим коригиращ коефициент 1,3 при изчисляване на дължимата такса, тъй като отнетият обем вода надвишава нормите за водопотребление, определени в наредбата по чл. 117а, ал. 2 от ЗВ. Според жалбоподателя в настоящия случай отнетите водни количества са[ЕИК] куб.м. за язовир Б. /“НС“ ЕАД – клон П. е 30600000 куб.м., а от „НС“ ЕАД – клон П. е 72 470 480 куб.м./, които стойности не надвишават лимитите на ползваната вода, посочени в издаденото разрешително, поради което приложим е коефициент 0,7 по чл. 12, ал. 3, т. 1 от Тарифата. В този смисъл е и влязлото в сила решение № 2117 от 31.03.2023 г. по адм. д. № 8870/2022 г. на АССГ,

което е постановено по настоящия казус при предходното разглеждане на делото пред съда.

С оглед на гореизложеното се иска прогласяване нищожността на процесния АУПДВ, алтернативно – отмяната му като незаконосъобразен с присъждане на сторените разноски по делото.

В съдебно заседание, оспорващият, чрез адв. М., поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Представя списък за разноски по чл. 80 ГПК, ведно с доказателства за заплащането им.

Ответникът - директор на Б. дирекция “И. район“ – [населено място], редовно уведомен, не изпраща представител. На 15.12.2025 г. е депозирана по факс молба от процесуалния представител на ответника, в която заявява, че не може да присъства в съдебно заседание, но не възразява да се даде ход на делото. Оспорва подадената жалба. Моли да се изслуша заключението на вещото лице и не възразява същото да бъде прието по делото. Изразява становище по същество на спора, като моли да бъде постановен съдебен акт, с който жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София-град, Трето отделение, 44 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

„Напоителни системи“ ЕАД е титуляр на разрешително № 003535/17.02.2005 г., изменено и продължено с решение № 288/19.10.2010 г., издадено от министъра на околната среда и водите /ОСВ/ - л. 54-65, с което му е предоставено правото на водовземане от яз. „Б.“, изграден на река М., в землището на [населено място], [община], област П.. Разрешена цел за напояване и риборазвъждане, с лимит на ползваната вода до 145 335 млн. м /годишно, от които: до 31,8 млн. м³ /годишно за НС ЕАД кл. П. и до 113,535 млн.м³ /годишно за НС ЕАД кл. П., в т.ч. 1,8 млн. м³ вода за риборазвъждане.

С решение № 130/29.07.2020 г. /л. 29-31 от адм. д. № 8870 от 2022 г. на АССГ/, издадено от зам. министъра на околната среда и водите, на основание чл. 78, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗВ е отказано продължаване на срока на действие на разрешително № 003535/17.02.2005 г. за водовземане от язовир „Б.“, издадено от министъра на околната среда и водите на „Напоителни системи“ ЕАД. Независимо, че не е налице действащо разрешително дружеството е продължило да осъществява водовземане от яз. Б., за което на основание §9 от ПЗР на ЗВ дължи заплащане на такса.

На 21.01.2021 г. от експерти на БД ИБР е извършена проверка по документи с цел определяне на размера на дължимата такса за водовземане от повърхностни води по разрешително № 003535/17.02.2005 г. на 21.01.2021 г., за резултати от която е съставен КП № Пз-023/21.01.2021 г. /л. 82, 83/, в който е изчислен размера на дължимата такса за водовземане за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. - 93794,14 лева с приложен коефициент 0,7. Задължението е определено въз основа на представената от дружеството справка (Приложение № 1) за месечното потребление на вода от яз. Б., съгласно която общо ползваните водни количества по горепосоченото разрешително са 103 070 480 куб.м. /л. 84/, както и протокол за използваните водни обеми по разрешителни за водовземане през 2020 г. от комплексни и значими язовири Т., Б. и Б. /л. 85/.

На 01.02.2021 г. с писмо вх. № КД-04-1491/01.02.2021 г. /л. 86-88/ „Напоителни системи“ ЕАД е представило декларация по чл. 194б, ал. 1 от ЗВ, като е декларирано 30 600 000 куб. м отнет годишен воден обем от „Напоителни системи“ ЕАД - клон М. и определена дължимата такса, както следва: 0,0013 лв./м³ X 30 600 000 x 0,7 = 27 846,00 лв.

С писмо вх. № КД-04-1710/04.02.2021 г. /л. 89-91/ са представени декларации по чл.194б, ал. 1 от ЗВ от „Напоителни системи“ ЕАД - клон Т., включително и декларация по разрешително №

003535/17.02.2005 г., като е декларирано следното: 72 470 480 куб.м. отнет годишен воден обем от „Напоителни системи“ ЕАД - клон Т., няма отбелязване относно отнетият годишен воден обем, но при изчисляване на дължимата такса е приложен коефициент 0,7. От страна на дружеството е определена дължимата такса, както следва: $0,0013 \text{ лв./м}^3 \times 72\,470\,480 \times 0,7 = 65\,948,14 \text{ лв.}$

По така представените декларации е извършена проверка, при което е установено, че към тях няма приложена информацията относно полети декари, видове земеделски култури и съответните норми за водопотребление, чрез която да се направи проверка относно коректно прилагане от страна на „Напоителни системи“ ЕАД на корекционния коефициент съгласно чл. 12, ал. 3 от Тарифата за таксите за водоземане, за ползване на воден обект и за замърсяване.

С оглед на горното с писмо с изх. № КД-04-2068/19.04.2021 г. /л. 36, 37/ е изискано от жалбоподателя да представи коригирани съгласно нормативни изисквания декларации по чл. 194б, ал. 1 от ЗВ, включително и горесцитираните декларации по разрешително № 003535/17.02.2005 г. представени от клон М. и клон Т..

В изпълнение на горните указания с писмо вх. № КД-04-2068(1)/10.05.2021 г. /л. 38-41/ е представена коригирана декларация по разрешително № 003535/17.02.2005 г. от страна на „Напоителни системи“ ЕАД - клон Т., към която е приложена и информацията в табличен вид за изчисляване на обеми вода за напояване през 2020 г. съгласно Наредбата за нормите за водопотребление по разрешително № 003535/17.02.2005 г. за „НС „А. - П.“. Видно от нея използваните водни обеми от „Напоителни системи“ - клон Т. през 2020 г. са 72 470 480 куб.м., при необходимо обем вода съгласно нормите за водопотребление 70 282 302 куб.м. С оглед на горното е направено заключение, че отнетият годишен обем е по-голям от обема по нормите за водопотребление, поради което в коригираната декларация по чл. 194б, ал. 1 от ЗВ е посочено следното: 72 470 480 куб.м. отнет годишен воден обем от „Напоителни системи“ ЕАД - клон Т. Няма отбелязване относно отнетият годишен воден обем, но при изчисляване на дължимата такса е приложен коефициент 1,3, което води до заключение, че дружеството декларира, че отнетият годишен воден обем е по-голям от обема вода, изчислен по съответните норми за водопотребление, определени в Наредбата за нормите за водопотребление за съответните култури и приложения коефициент съответства представената информацията в табличен вид.

С оглед на горното в декларацията по чл. 194б ЗВ /л. 39, 40/ дружеството е определило дължимата такса относно отнети обеми от клон Т., както следва: $0,0013 \text{ лв./м}^3 \times 72\,470\,480 \times 1,3 = 122\,475,11 \text{ лв.}$

В писмото с вх. № КД-04-2068(1)/10.05.2021 г. „Напоителни системи“ ЕАД изрично сочи, че „Напоителни системи“ ЕАД - клон М. няма промени в декларацията. Към писмото няма и приложена информацията за полети декари, видове земеделски култури и съответните норми за водопотребление, чрез която да се направи проверка относно коректно прилагане на корекционния коефициент съгласно чл. 12, ал. 3 от Тарифата за таксите за водоземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, касаещ използваните водни обеми от „Напоителни системи“ ЕАД-клон М..

С писмо вх. № КД-04-2068(2)/17.05.2021 г. /л. 44/ от дружеството е представена декларация по чл. 194б, ал. 1 от ЗВ от „Напоителни системи“ ЕАД - клон М..

На 25.06.2021 г. от „Напоителни системи“ ЕАД е представена коригираща декларация с писмо вх. № КД-04-2068(4)/25.06.2021 г. /л. 51-53/, с която са декларираны: 103 070 480 общите количества отнет годишен воден обем по разрешително № 003535/17.02.2005 г.

На 09.06.2025 г. е извършена проверка по документи на „Напоителни системи“ ЕАД във връзка с установяване на дължими такси по горепосоченото разрешително, като резултати от нея са обективирани в протокол № Т-2/09.06.2025 г. /л. 31-35/, съгласно който на дружеството е

определена дължимата такса за водовземане от повърхностни води – яз. Б. в размер на 174 189,11 лева за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г., като е приложен коефициент 1,3 по чл. 12, ал. 3, т. 2 от Тарифата.

С писмо с изх. № ПО-02-345/11.06.2025 г. /л. 28,29/, връчено на 16.06.2025 г., до дружеството са изпратени съставеният констативен протокол № Т-2/09.06.2025 г., както и покана за доброволно изпълнение, като изрично е посочено, че при неспазване на указания 7-дневен срок от получаване на поканата, ще бъдат предприети действия за откриване на производство по издаване на АУПДВ и за принудително събиране заедно с лихви и разноски от НАП по реда на ДОПК.

На основание чл. 34 от АПК, от административния орган, е осигурена възможност на дружеството да се запознае с административната преписка и всички документи към нея, както и да се снабди с препис от доказателствата по преписката и да изрази становище по събраните доказателства, да прави писмени искания и възражения, както и в случай, че е заплатило задължението си или част от него да представи доказателство за това.

Въз основа на горните факти е издаден АУПДВ № 44/15.07.2025 г., издаден от директора на Б. дирекция „И. район“, с който на „Напоителни системи“ ЕАД, ЕИК –[ЕИК], е установено публично държавно вземане за периода от 01.01.2020 г. - 31.12.2020 г. в размер на 174 189,11 лв. /главница/, ведно със законната лихва за периода 16.02.2021 г. до 15.07.2025 г. в размер на 91 263,30 лв.

За изясняване спора по същество, е прието от съда, като неоспорено от страните по делото, заключението на вещо лице Ж. по допуснатата ССЕ.

От заключението на вещото лице се установява, че отнетите и декларирани водни обеми за напояване за 2020 г. от „Напоителни системи“ ЕАД за яз. „Б.“ не надвишават обемите, съгласно даденото разрешително за водовземане от повърхностен воден обект. В този случай при определяне на таксите за водовземане за периода 01.01.2020 - 31.12-2020 г., съгласно изискванията на чл. 12 от Тарифата за таксите за водовземане за ползване на воден обект и за замърсяване следва да се приложи коригиращ коефициент 0,7.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява допустима за разглеждане. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Настоящият състав намира за основателно възражението в жалбата, че процесният АУПДВ е издаден в противоречие с влязлото в сила между страните решение № 2117 от 31.03.2023 г., постановено по адм. д. № 8870/2022 г. по описа на Административен съд – София-град, потвърдено в производство по реда на чл. 208 и сл. АПК с решение № 12100 от 06.12.2023 г. по адм. д. № 6525 от 2023 г. на ВАС, VIII отделение.

С решението АССГ е отменил като незаконосъобразен АУПДВ № 77/09.09.2022 г., издаден от директора на Б. дирекция „И. район“, с който на „Напоителни системи“ ЕАД са установени парични задължения по разрешително № 003535/17.02.2005 г. за периода 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г., както следва: главница 174 189,11 лева и лихва за забава 27 630,54 лева.

Решаващият състав е стигнал до правния извод, че обжалваният АУПДВ се явява материално незаконосъобразен поради неправилно приложение на коефициента по чл. 12, ал. 3, т. 2 от Тарифата, който погрешно е деклариран от дружеството в подадена декларация по чл. 194б, ал. 1 от ЗВ. Приел е в мотивите си, че по силата на разрешителното за водоползване № 003535/17.02.2005 г., изменено и продължено с решение № 288/19.10.2010 г., издадени от министъра на околната среда и водите, максимално допустимият обем на ползвана вода е 145,335 млн. куб.м./годишно. При превишаване на този обем следва да се приложи коефициента по чл. 12,

ал. 3, т. 2 от Тарифата. Декларираният от дружеството обем за 2020 г. обаче е 103 070 480 куб.м. и като такъв е по-малък от обема вода, изчислен по съответните норми за водопотребление, определени с наредбата по чл. 117а, ал. 3, т. 2 ЗВ. В този смисъл спрямо него е приложим коефициента по чл. 12, ал. 3, т. 1 от Тарифата /0,7 вместо приетия от административния орган 1,3/.

Касационната инстанция е споделила изводите на съда за материална незаконосъобразност на акта, изразяваща се в неправилно приложение на чл. 12, ал. 3, т. 2 от Тарифата и издаване на АУПДВ единствено въз основа на погрешно декларирания от дружеството корекционен коефициент без да бъде извършена съпоставка на посочения отнет годишен воден обем и разрешеното количество съгласно разрешителното за водовземане. От съдържанието и на двата съдебни акта е видно, че не е приложена нормата на чл. 173, ал. 2 АПК. С процесния АУПДВ № 44/15.07.2025 г., издаден от директора на Б. дирекция „И. район“, е установено абсолютно същото вземане - главница 174 189,11 лева, при идентични правни и фактически основания и по-конкретно именно представената от жалбоподателя и в двете административни производства коригираща декларация по чл. 194б ЗВ от 16.06.2021 г., находяща се на л. 52, 53 от адм. д. № 8595/2025 г. на АССГ и на л. 21 и 22 от адм.д. № 8870 от 2022 г. на АССГ /приобщено към настоящото производство/. В двата административни акта ответникът е приложил коефициент 1,3 погрешно посочен в цитираната декларация по чл. 194б ЗВ при съобразяване именно с отнетия годишен воден обем от[ЕИК] куб. м.

С оглед гореизложеното съдът приема, че в действителност процесния АУПДВ противоречи на влязло в сила между страните решение. Видно от диспозитива на цитираното по-горе решение първоинстанционният съд е отменил АУПДВ като незаконосъобразен без да връща преписката на административния орган. В тази връзка ответникът е следвало да съобрази действията и актовете си с влязлото в сила между него и жалбоподателя решение, а не отново да издава АУПДВ и то на същите основания, които вече са били предмет на проверка за законосъобразност по съдебен ред и по отношение на които е влязъл в сила съдебен акт.

С оглед разпоредбата на чл. 177, ал. 2 от АПК актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. Съдът намира, че в настоящия случай е налице именно тази хипотеза, защото видно от изложеното по-горе административният орган е издал нов АУПДВ, основавайки се на абсолютно същите обстоятелства и факти, за които вече е бил повдигнат спор пред съда и той е бил разрешен с влязло в сила решение между страните. В случая отново ответникът не е приложил правилно материалния закон, като не е извършил надлежна проверка, за да определи правилно дължимата такса след като е било налице разминаване на данни – деклариран обем и приложим коефициент. Фактът, че дружеството погрешно е декларирано в декларацията си по-високият коефициент не освобождава административният орган от дължимата проверка, особено когато дружеството е декларирано по-нисък обем водоползване. В този смисъл административният орган е издал втори по ред АУПДВ, който не се различава нито по основание, нито по страни, нито по предмет от вече издаден и отменен по надлежен ред с влязъл в сила съдебен акт АУПДВ.

С оглед гореизложеното настоящият състав счита, че е налице хипотезата на чл. 177, ал. 2 от АПК и обжалваният АУПДВ следва да бъде обявен за нищожен.

Съобразно изхода на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски по представен списък по чл. 80 ГПК и доказателствата към него /л. 125-133/ в общ размер на 19011 лева, от които 50 лева – държавна такса, 565 лв. – депозит за вещо лице и платено по банков път адвокатско възнаграждение от 18396 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. първо вр. чл. 177, ал. 2 от АПК,

Административен съд София - град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН акт за установяване на публично държавно вземане АУПДВ № 44/15.07.2025 г., издаден от директора на Б. дирекция „И. район“, с който на „Напоителни системи“ ЕАД, ЕИК –[ЕИК], е установено публично държавно вземане за периода от 01.01.2020 г. - 31.12.2020 г. в размер на 174 189,11 лв. /главница/, ведно със законната лихва за периода от 16.02.2021 г. до 15.07.2025 г. в размер на 91 263,30 лв.

ОСЪЖДА Б. дирекция „И. район“ [населено място] да заплати на „Напоителни системи“ ЕАД, ЕИК –[ЕИК], сумата от 19011 лева /деветнадесет хиляди и единадесет лева/ - разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: